

شییه سازی سامانه های پیچیده در GIS

ترجمه:

ابوالقاسم صادقی نیارکی

مریم برزگر

سرشناسه: لانگلوپاتریس Langlois, Patrice

عنوان و نام پدیدآور: شبیه‌سازی سامانه‌های پیچیده GIS/ مولف پاتریس لانگولوا؛ ترجمه ابوالقاسم صادقی نیارکی، مریم برزگر.

مشخصات نشر: تهران: دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، انتشارات، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: [ز]، ۲۴۱ ص: مصور، جدول، نمودار.

فروست: دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی؛ ۴۵۸.

شابک: 978-622-6029-17-9

وضعیت فهرست نویسی: قیفا

یادداشت: عنوان اصلی: Simulation of complex systems in GIS theory and applications, 2011

یادداشت کتابخانه: ص: ۲۲۶.

موضوع: سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی

موضوع: جغرافیا -- شبیه‌سازی

شناسه افزوده: صادقی، نیارکی، ابوالقاسم، ۱۳۵۵ - مترجم

شناسه افزوده: برزگر، مریم، ۱۳۷۰ - مترجم

رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ ش ۲ - ۲۱/۲۱

رده بندی دیویی: ۹۱۰/۲۸۵

شماره کتابشناسی ملی: ۵۴۱۲۱۴۲

press.kntu.ac.ir

ناشر: دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

عنوان: شبیه‌سازی سامانه‌های پیچیده GIS

مؤلف: پاتریس لانگولوا

مترجمان: دکتر ابوالقاسم صادقی نیارکی و مهندس مریم برزگر

نوبت چاپ: اول

تاریخ انتشار: آذر ۱۳۹۷

شمارگان: ۲۰۰ جلد

چاپ: پدیدرنگ

صحافی: گرنامی

قیمت: ۳۲۰۰۰ تومان

تمام حقوق برای ناشر محفوظ است

خیابان میرداماد غربی - شماره ۴۷۰ - انتشارات دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی - تلفن: ۸۸۸۸۱۰۵۲

میدان ونک - خیابان ولی عصر (ع) - بالاتر از چهارراه میرداماد - شماره ۲۶۲۶ - مرکز پخش و فروش انتشارات

تلفن: ۸۸۷۷۲۲۷۷ رایانامه: press@kntu.ac.ir - تارنما (فروش برخط): press.kntu.ac.ir

حمد و سپاس خداوندی را سزد که پروردگار جهانیان است و درود و سلام بر پیامبر گرامی اسلام (ص) و آل او که چراغ راه سعادت و هدایت بشریت‌اند. سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند.

ای که با نامت جهان آغاز شد   دفتری کز نام تو زیور گرفت
دفتر ما هم به نامت باز شد   کار آن از چرخ بالاتر گرفت

کتاب حاضر ترجمهٔ اثری با عنوان شبیه‌سازی سامانه‌های پیچیده در GIS^۱ نوشته یکی از صاحب‌نظران به نام این رشته، پاتریس لانگلوآ است. جغرافیا به عنوان هستهٔ پیچیدگی‌های علوم اجتماعی و انسانی شناخته شده است. در ابتدا پیچیدگی جغرافیایی از طریق استفاده از اتوماتای سلولی مطرح شد و پس از آن سامانه‌های چندعاملی به لطف ترکیب هوش مصنوعی، برنامه‌نویسی شیء‌گرا و اطلاعات توزیع‌شده که در زمینه‌های متعددی از قبیل فیزیک، زیست‌شناسی و علوم رایانه‌ای توسعه داده شده‌اند، مورد توجه قرار گرفتند. بنابراین کارهای متعددی در زمینه استفاده از این محاسبات و ابزارها در جغرافیا انجام شده است.

در این کتاب حوزهٔ مدل‌سازی سیستم‌های مکانی مورد بررسی قرار گرفته است و از زبان ریاضی برای تعریف ماهیت هستی‌شناسی و نمایش انجام آن استفاده شده است. این اثر شامل ۳ بخش و ۱۰ فصل است که بخش اول ساختار فضای جغرافیایی و مفاهیم اولیه مورد نیاز برای مدل‌سازی و فرمول‌سازی ریاضی این ساختار را شرح می‌دهد. در بخش دوم مدل‌سازی با استفاده از ماشین سلولی (CA) شرح داده می‌شود و مثال‌هایی از مدل‌های ماشین سلولی جغرافیایی برای فهم بیشتر مفهوم CA ارائه می‌شوند. در نهایت، در بخش سوم مدل کلی از سامانه‌های عامل جغرافیایی و هستی‌شناسی مربوط به آن و شیوهٔ فرمول‌بندی مفاهیم آن ارائه می‌گردد.

مطالعهٔ این کتاب به دانشجویان دوره‌های تحصیلات تکمیلی (کارشناسی ارشد و دکتری) و نیز دانشجویان پیشرفته دوره‌های کارشناسی رشته‌های مهندسی مانند رشته‌های مختلف نقشه‌برداری، رایانه و ... و همچنین پژوهشگران جغرافیایی توصیه می‌شود. مترجمان کتاب، تسلیم توان و کوشش خود را برای حفظ کامل امانت‌داری در ترجمهٔ این اثر از انگلیسی به فارسی به کار بسته‌اند. مطالعهٔ این کتاب و استفاده از محتوای پربار آن که نتیجهٔ کوشش و تجارب نویسندهٔ اصلی این اثر است، برای دانشجویان، پژوهشگران و استادان محترم سودمند خواهد بود. در ضمن هرگونه رهنمود اصلاحی از سوی دانشجویان و همکاران دانشمند را برای بهتر کردن این اثر در چاپ‌های بعدی با سپاس فراوان و با دیدهٔ منت می‌پذیریم.

^۱ Simulation of Complex Systems in GIS, Author: Patrice Langlois, Publisher: Wiley, 2011, ISBN: 978-1-84821-223-7.

۱۳	فصل ۱- مفاهیم ساختار و سامانه
۱۴	۱-۱ مفهوم ساختار
۱۵	۱-۱-۱ در ریاضیات و فیزیک
۱۶	۲-۱-۱ در دانش فناوری رایانه
۱۸	۳-۱-۱ علوم زندگی، اجتماعی و انسانی
۱۹	۲-۱ الگوریتم‌های سامانه‌ای
۲۰	۱-۲-۱ مثلث سامانه‌ای
۲۲	۲-۲-۱ کل بیشتر از جمع اجزاست
۲۲	۳-۱ مفهوم سازماندهی
۲۴	۱-۳-۱ ساختار و سازماندهی
۲۵	۲-۳-۱ سازماندهی‌های متوالی
۲۶	۳-۳-۱ سازماندهی کلاس‌ها و تقسیم‌بندی‌ها
۲۷	۴-۳-۱ سازماندهی در درختان
۲۹	۵-۳-۱ سازماندهی شبکه
۳۱	۶-۳-۱ سازماندهی‌های سلسله‌مراتبی
۳۳	۷-۳-۱ استفاده از نظریه گراف برای سازماندهی‌های پیچیده
۳۵	۸-۳-۱ پیچیدگی یک سازماندهی، از قطعیت تا آشفتگی
۳۹	فصل ۲- فضا و هندسه
۴۰	۱-۲ نظریه‌های مختلف فضا
۴۲	۱-۱-۲ مدل‌های اقلیدسی
۴۳	۲-۱-۲ فضاهای سنج‌ای
۴۵	۳-۱-۲ فضاهای دارای نرم

- ۴۷..... ۴-۱-۲ فضای شبه اقلیدسی
- ۴۹..... ۵-۱-۲ فضاهای ریمان
- ۵۲..... ۶-۱-۲ فضاهای مکان‌شناختی
- ۵۴..... ۷-۱-۲ برابری در یک فضا
- ۵۵..... ۲-۲ هندسه و ساختار داده آن
- ۵۶..... ۱-۲-۲ ساختار صفحات
- ۶۱..... ۲-۲-۲ مدل ارتفاعی ($2D^{1/2}$)
- ۶۸..... ۳-۲ فضای نااقلیدسی، واریخت و میدان گرانش
- ۷۰..... ۴-۲-۲ شناسایی‌های ممکن یک فضای متناهی بدون مرز
- ۷۳..... ۳-۲ هندسهٔ شبکه و رفته و هندسهٔ «فازی»

فصل ۳- ساختارهای مکان‌شناختی: چگونه اشیاء در سامانه‌های فضایی

- ۸۱..... سازماندهی سی‌ماد؟
- ۸۲..... ۱-۳ مکان‌شناسی
- ۸۲..... ۲-۳ سنجها و مکان‌شناسی‌ها
- ۸۶..... ۳-۳ مکان‌شناسی محاسبه شده، مکان‌شناسی اختاری
- ۸۶..... ۱-۳-۳ شبکهٔ مربعی
- ۸۷..... ۲-۳-۳ شبکهٔ شش ضلعی
- ۸۸..... ۳-۳-۳ ساختار همسایگی برای یک شبکهٔ نامنظم
- ۹۰..... ۴-۳-۳ عملکرد همسایگی برای شبکه نامنظم
- ۹۰..... ۵-۳-۳ مدل «بردار-مکان‌شناختی» از یک شبکه با نواحی تصادفی
- ۹۱..... ۶-۳-۳ مدل مکان‌شناختی شبکه‌ای
- ۹۲..... ۴-۳ سلسله مراتب

فصل ۴- اشیاء و مادهٔ جغرافیایی

- ۹۴..... ۱-۴ مادهٔ جغرافیایی

۹۵ ۲-۱-۴ فرضیات تمایز فضایی و زمانی ماده

۷۰ ۲-۴ مفهوم مشاهده

۹۹ ۳-۴ شیء جغرافیایی: تعاریف و قواعد

۱۰۲ ۱-۳-۴ شناسایی

۱۰۳ ۲-۳-۴ پایه فضایی یک شیء

۱۰۳ ۳-۳-۴ محتوای مادی یک شیء

۱۰۳ ۴-۳-۴ شیء جغرافیایی مادی و لایه‌های اشیاء

۱۰۴ ۵-۳-۴ عدء جداسازی

۱۰۴ ۶-۳-۴ عدء مخلوط کردن

۱۰۵ ۷-۳-۴ قاعده بود نا پیری

۱۰۶ ۸-۳-۴ ابعاد یک شیء

۱۰۷ ۹-۳-۴ اصل تعبیه

۱۰۸ ۱۰-۳-۴ شیء جغرافیایی مورد ارباب

۱۰۹ ۱۱-۳-۴ اشکال توصیفی اشیاء

فصل ۵- زمان و دانش پویا ۱۱۳

۱۱۴ ۱-۵ زمان

۱۱۶ ۲-۵ زمان مندی

۱۱۷ ۱-۲-۵ بازه زندگی T

۱۱۷ ۲-۲-۵ کمینه گام زمانی dt

۱۱۸ ۳-۲-۵ پایه زمانی Bt

۱۲۰ ۴-۲-۵ پشتیبان فعالیت یک پدیده σ

۱۲۰ ۵-۲-۵ پدیده‌هایی با پشتیبان گسسته (یا ایزوله)

۱۲۱ ۶-۲-۵ پدیده‌هایی با پشتیبان پیوسته یا تکه‌ای پیوسته

۱۲۱ ۳-۵ رویدادها، فرایندها

۱۲۵ ۱-۳-۵ گسسته‌سازی ریخت‌شناسی یک پدیده

- ۲-۳-۵ مثال توپ‌های بلیارد ۹۰
- ۳-۳-۵ زمان‌مندی یک فرآیند فضایی ۱۳۰
- ۴-۵ تجزیه یک فرآیند پیچیده ۱۳۲
- ۵-۵ یک انتخاب شناختی: وابستگی متقابل بین سطوح پیچیدگی یک پدیده ۱۳۳

فصل ۶- تعامل فضایی ۱۳۷

- ۱-۶ ارائه مفهوم ۱۳۸
- ۱-۶ تعریف تعامل ماکروسکوپی ۱۴۲
- ۲-۶ چهار تعامل (عمل) ابتدایی ۱۴۴
- ۴-۶ تعامل ماکروسکوپی مانند یک گراف چندگانه ۱۴۵
- ۵-۶ ترکیب تعاملات متوالی ۱۴۷
- ۶-۶ پیکرشدی‌ها رابطه سیرهای یک شبیه‌سازی رسته هستند ۱۴۸
- ۷-۶ نمایش ماتریسی سامان واسطه ۱۵۰
- ۸-۶ مثال‌های تعامل ۱۵۱
- ۱-۸-۶ جریان و حمل و نقل ۱۵۱
- ۲-۸-۶ حرکت یک شیء در فضا ۱۵۱
- ۳-۸-۶ برخورد بین دو شیء ۱۵۲
- ۴-۸-۶ انباشتگی از طریق تلاقی ۱۵۲
- ۵-۸-۶ توزیع گریز از مرکز ۱۵۳
- ۶-۸-۶ برابری از طریق ظروف ارتباطی ۱۵۴
- ۹-۶ اولین تعریف مفهوم سامانه فضایی ۱۵۴

فصل ۷- مفهوم و فرم‌سازی یک CA ۱۶۱

- ۱-۷ الگوی اتوماتای سلولی ۱۶۲
- ۲-۷ مفهوم اتوماتای حالت-محدود ۱۶۴

- ۳-۷ اتوماتای میلی و مورس ۱۶۶
- ۴-۷ یک مثال ساده از CA: بازی زندگی ۱۶۷
- ۵-۷ تجزیه‌های مختلفی از توابع یک سلول ۱۶۸
- ۶-۷ اتوماتای حد آستانه، ماشین پنجره ۱۷۰
- ۷-۷ سطح میکرو و اتوماتای استوکاستیک ۱۷۱
- ۸-۷ سطح ماکرو و اتوماتای قطعی ۱۷۱
- ۹-۷ تعریف کلی از یک اتوماتای سلولی جغرافیایی ۱۷۲
- ۱۰-۷ رژی‌های برنامه‌ریزی مختلفی از وظایف داخلی سامانه ۱۷۴
- ۱۱-۷ درگاه‌ها، کانال‌ها، کیسوله‌سازی ۱۷۷
- ۱۲-۷ تعامل ۱۷۹
- ۱۳-۷ فضای مرتب با اتوماتای سلولی جغرافیایی ۱۸۳
- ۱۴-۷ مکان‌شناسی و عناصر همسایگی GCA ۱۸۳
- ۱۵-۷ مفهوم لایه سلولی ۱۸۳
- ۱۶-۷ مدل‌های GCA سلسله‌مراتبی ۱۸۴
- ۱-۱۶-۷ سلسله‌مراتب فضایی ۱۸۴
- ۲-۱۶-۷ سلسله‌مراتب زمانی ۱۸۴
- ۳-۱۶-۷ سلسله‌مراتب کنترلی ۱۸۵

فصل ۸- مثال‌هایی از مدل‌های اتوماتای سلولی جغرافیایی ۱۸۷

- ۱-۸ SpaCelle ، اتوماتای سلولی چند لایه‌ای ۱۸۸
- ۱-۱-۸ توضیحات ۱۸۸
- ۲-۱-۸ انتخاب سنج‌ها و مفهوم همسایگی در SpaCelle ۱۹۰
- ۳-۱-۸ ساختارهای جهانی ۱۹۰
- ۴-۱-۸ تعریف رفتار سلولی با SpaCelle ۱۹۱
- ۵-۱-۸ ساختار کلی یک مدل ۱۹۲
- ۶-۱-۸ رفتار سلولی، تولد، زندگی و مرگ، ضابطه مرتبط‌ترین قانون ۱۹۲

- ۱۹۳..... ۷-۱-۸ عملکرد تصادفی یا قطعی
- ۱۹۴..... ۸-۱-۸ دستور زبان قانون
- ۱۹۵..... ۹-۱-۸ محاسبه شایستگی یک قانون گذر
- ۱۹۵..... ۱۰-۱-۸ ارزیابی فازی یا دقیق یک همسایگی
- ۱۹۶..... ۱۱-۱-۸ پایگاه قاعده
- ۱۹۷..... ۱۲-۱-۸ فرامدل SpaCelle
- ۱۹۷..... ۱۳-۱-۸ خروجی‌ها
- ۱۹۸..... ۲-۱-۸ مدل تکاملی از تراکم روئن
- ۱۹۸..... ۱-۲-۸ انتقال به سمت اتوماتای سلولی
- ۱۹۹..... ۲-۲-۸ پایگاه قاعده
- ۲۰۰..... ۳-۲-۸ ارزیابی مشابهت شده در فضای روئن بین ۱۹۵۰ و ۱۹۹۴ م
- ۲۰۴..... ۴-۲-۸ ارزیابی مشابهت شده SpaCelle
- ۲۰۶..... ۳-۸ RuiCells
- ۲۰۷..... ۱-۳-۸ ارائه مدل
- ۲۱۱..... ۲-۳-۸ شناسایی تصرف خاک و توسعه سطح
- ۲۱۴..... ۳-۳-۸ عملکرد
- ۲۲۰..... ۴-۳-۸ خروجی‌ها
- ۲۲۵..... ۴-۸ GeoCells
- ۲۲۶..... ۱-۴-۸ مدل عمومی GeoCells
- ۲۲۹..... ۲-۴-۸ مدل GeoCells-Europe
- ۲۴۱..... ۳-۴-۸ GeoCells-Votes
- فصل ۹- رویکرد نظری یک سامانه عامل شبیه‌سازی یکپارچه ۲۵۷
- ۱-۹ برای یک سامانه عامل یکپارچه شبیه‌سازی ۲۵۸
- ۲-۹ خصوصیات کلی ۲۵۹

۱-۱۰ چهارچوب مفهومی ۲۶۲

۲-۱۰ مفهوم یک سامانه عامل جغرافیایی ۲۶۴

۳-۱۰ کلی سازی مفهوم فرآیند ۲۶۶

۴-۱۰ مفهوم یک عامل جغرافیایی ۲۶۷

۱-۴-۱۰ زمانی که شیء جغرافیایی یک عامل می شود ۲۶۷

۲-۴-۱۰ پویایی عامل ۲۶۸

۳-۴-۱۰ دوگانه عامل-سازماندهی ۲۶۹

۴-۱۰ فرم سازی عامل جغرافیایی ۲۷۱

۵-۱۰ فرم سازی پویا سازماندهی ۲۷۶

۱-۵-۱۰ بررسی محدودیت سازماندهی ۲۷۶

۲-۵-۱۰ سازماندهی اخته عی، سازماندهی فضایی ۲۷۸

۳-۵-۱۰ فرم سازی ۲۸۰

۴-۵-۱۰ دو مثال از سازماندهی ۲۸۱

۵-۵-۱۰ سازماندهی فضایی از پیش تعریف شده ۲۸۲

۶-۵-۱۰ سازماندهی اجتماعی از پیش تعریف شده ۲۸۶

۶-۱۰ فرم سازی رفتار ۲۸۷

۱-۶-۱۰ ارزیابی ۲۸۸

۲-۶-۱۰ تصمیم گیری ۲۸۹

۳-۶-۱۰ عمل ۲۹۰

۴-۶-۱۰ فرم سازی یک رفتار پایه ۲۹۰

۷-۱۰ فرم سازی یک مدل AOC کلی ۲۹۸

۸-۱۰ مثال مدل شلینگ ۲۹۹

علائم اختصاری ۳۰۹

واژه نامه تخصصی ۳۱۱

آندره دافین^۱ در [DAU 03]، جغرافیا را به عنوان هسته پیچیدگی‌های علوم اجتماعی و انسانی معرفی کرده است. تابلر^۲ و هاگراستند^۳ ابزار اطلاعاتی که از طریق استفاده از اتوماتای سلولی اجازه ورود به الگوی پیچیدگی‌های جغرافیایی را می‌دهند، مطرح کردند. پس از آن سامانه‌های چندعاملی در اواخر دهه ۱۹۸۰ میلادی به لطف ترکیب هوش مصنوعی، برنامه‌نویسی شیء‌گرا و اطلاعات توزیع‌شده‌ای که در زمینه‌های گوناگونی از قبیل فیزیک، زیست‌شناسی و علوم رایانه‌ای توسعه داده شده‌اند، ظهور کردند [BRI 01]، [WEI 89]. بنابراین، کارهای متعددی در زمینه استفاده از این محاسبات و ابزارهای نظری در جغرافیا انجام شده است. این مطالعات هم‌اکنون نیز توسط تیم‌های مختلفی از قبیل گروه شبیه‌سازی جغرافیایی، CASA، RIKS، شبیه‌سازی شهری و پلی‌تکنیک میلان (IMBOGOTA) و مطالعات شبکه شهری توسط دانشگاه‌های پاریس و استراسبورگ در فرانسه، ادامه دارد.

جغرافیا از پایه با فضا، عجز نکرده است. یک نقشه جغرافیایی تعبیر صریحی از این موضوع است. اگر ما به فرآیندهای پیچیده علاقه ندیم، باید سطوح سازمان‌دهی شده پیوسته‌ای را که برای فهم پدیده مورد نظر ما ضروری‌اند، در نظر بگیریم. مدلسازی، به ابعاد بنیادی و زمانی تعبیر دینامیک اضافه می‌شود. نمایش سطوح چندگانه در فضا، ما را قادر به صحبت کردن در مورد سطوح موقتی مختلفی از فرآیندهای در حال اجرا می‌کند.

این کار، پژوهشی برای کمک به چالش پیچیده جغرافیایی است. پیچیدگی به عنوان نقطه عطف علوم انسانی و فیزیکی مشخص می‌شود و توسط موقعیت واسطه‌ای از هم‌پوشانی سطوح حقیقی مکانی و زمانی و موقعیت کلیدی که در رتبه‌بندی پیچیدگی سازماندهی انسان را در حوزه‌های زنده و مادی تعیین می‌کند، بیان می‌شود.

سال‌های زیادی برای انجام دادن این کار در حوزه مدل‌سازی جغرافیایی طراحان می‌کشد. مدل‌سازی محصولی از بازتاب و اجرا در حوزه‌های کارتوگرافی، آنالیزهای مکانی و ژئوماتیک است. این مطالعه از ابتدای دهه ۱۹۸۰ میلادی، هم‌زمان با ورود ریزرایانه‌ها آغاز شد. این دهه شاهد ساخت ابزار و مفاهیمی از نمایش استوار و کارآمد فضا بود. در اواخر ۱۹۹۰ و اوایل قرن ۲۱ میلادی، ارتقاء به سطح بعدی ضروری شد: شبیه‌سازی مکانی پویا. این کار با استفاده از سطح قدرتمندی که توسط رایانه‌ها به دست آمد و همچنین با توسعه نرم‌افزارهای کارتوگرافی و آنالیزهای مکانی از طریق توسعه نظریه‌های پیچیدگی و ابزارهای شبیه‌سازی مربوط به آنها و توسعه در حوزه‌های دیگری مانند فیزیک، انجام شد.

¹ Andre Dauphine

² Tobler

³ Hagerstand

هدف ما از این کار به اشتراک گذاشتن دانش خود در حوزه مدل سازی دینامیک های مکانی، بر پایه رویکردی سیستماتیک، فرد محور و توزیعی است. این کار هم چنین ادامه همکاری های گوناگون مرتبط با این موضوع در کارهایی از قبیل [GUE 08] و [AMB 06] است. در این جا ما آنالیزهای شخصی بیشتری را از طریق بازتاب نظریه های مان و با استفاده از تعداد کمی از مفاهیمی که توسط گروه تحقیقاتی ما توسعه داده شده اند، ارائه می دهیم که این مفاهیم از محصولات بین المللی و ملی مشابه این کتاب، استخراج نشده اند. ما می خواهیم که این کار ابزاری آموزشی برای دانشجویان، پژوهشگران جغرافیایی، توسعه دهندگان و دانشمندان علوم رایانه ای که مایل به یادگیری بیشتر در مورد مدل سازی جغرافیایی هستند، باشد.

حوزه ریاضی توسعه های خاص، نباید خوانندگان معمولی را که فرمول ها و نمادهای ریاضی برای درک کل آنها ضروری نیست و ممکن است در طول خواندن کتاب توسط آنها نادیده گرفته شوند را دور کند. این توسعه ها، طور کلی با متونی که آنها را با اصطلاحات امروزی شرح می دهند، مربوط می شوند. بنابراین، خواننده باید به گونه ای باشد که خواننده را به یادگیری در مورد این حوزه و رویارویی با این مفاهیم قادر سازد. این مفاهیم ممکن است بارها ناخوشایند به نظر برسند اما اگر خوانندگان آزمون ها و برنامه های آموزشی این روش ها و مدل ها هستیم، باید بر این تصور غلبه کنیم. با این وجود، تلب این فرم سازی ها مفاهیم ساده ای دارند و در این کتاب، ما تلاشی مداوم برای همراه کردن این فرم سازی ها با یک توضیح ساده و توضیح نمادها و علائم در متن داشته ایم.

برای شروع کار با مفاهیم کلی ساختار سازماندهی و سامانه، ابتدا باید مفهوم بنیادی فضا را درک کنیم. اهمیت این مفهوم در فرم سازی های مختلف که ما را قادر به تعریف مفاهیم مختلف هندسی، مکان شناسی و متریک در فضا می کنند، مشهود است. پس ما از مفاهیم ماده و شیء برای معرفی زمان بهره می گیریم. این کار به ما اجازه می دهد تا به مفاهیم و آیدها و تعاملاتی که اساس مدل سازی جغرافیایی پویا هستند، نزدیک شویم. پس از این بخش، مبانی مدل سازی فضای جغرافیایی ارائه می شوند و ما با ابزارهای محاسبه مدل سازی پویا که اتوماتای جغرافیایی مولی (GCA) هستند و ما را قادر می سازند تا یک مدل کلی از GCA داشته باشیم، کار خواهیم کرد. سپس آن را به ساخت مدل یک سامانه کلی از عامل های جغرافیایی (SGA) که بر پایه یک هستی شناسی رسمی براساس سه گانه عامل سازماندهی رفتار ساخته شده است و در آن یک شیء جغرافیایی به صورت یک ماهیت دو گانه بین فرد و گروه ظاهر می شود، تعمیم می دهیم. این هستی شناسی رسمی به صورت ریاضی فرم سازی می شود و به ما اجازه می دهد تا یک ساختار کاملاً مستقل از تمامی محدودیت های فناوری را شرح دهیم و یک چهارچوب نظری دقیق فراهم می کند. بنابراین، ما می توانیم به اشیاء جغرافیایی براساس یک رویکرد واقع بینانه تر فکر کنیم؛ حتی اگر این رویکرد به صورت ساده شده باشد. فرم سازی ریاضیاتی

ما را قادر می سازد بدون این که درگیر محدودیت های یک اشیاء که همه چیز باید صریح قابل شمارش و پایان پذیر باشد شویم، به یک زنجیره یا بی نهایت فکر کنیم. ما به یک چهارچوب نظری و قابل انعطاف برای فرم سازی این ساختار، نیاز داریم.

ابتدا نظریه مجموعه و مبانی منطقی از پیش بینی ها، یک مفهوم اولیه را تشکیل می دهند که برای همه فرم سازی های ریاضیاتی شناخته شده است. زمان زیادی از معرفی نظریه مجموعه ها توسط کانتور² در اواخر قرن نوزدهم می گذرد و در آن زمان باطل نماهای اساسی، ساختار اصولی آن را متزلزل ساخت. نظریه مجموعه در حالی به بلوغ رسید که دارای محدودیت هایی بود؛ برای مثال، دانستن این که چگونه بین آن چه که یک مجموعه است و آن چه که نیست، تمایز قائل شویم (که ما آن را «خانواده» یا «مجموعه» می نامیم). تعریف رسمی از مفهوم «مجموعه» وجود ندارد. مجموعه، تعریف اولیه نظریه است. با این وجود خانواده ای از همه مجموعه ها خود به تنهایی یک مجموعه نیست و به عنوان یک مجموعه باید و ستا نهی کامل و ضروری از اجزایش (به همین دلیل «به تفصیل» تعریف می شود) یا توسط یک ویژگی خاص از عناصرش (به همین دلیل «به طور مفهومی» تعریف می شود)، به صورت دقیق تعریف شود. بنابراین یک قانون ضروری دیگر وجود دارد و نظریه با خودش در تضاد نیست. این قانون باید بر اساس روابط علقه تعریف شود: یک مجموعه نمی تواند متعلق به خودش باشد. با این حال، مفهوم زیر مجموعه به ابط شمول که یک رابطه ترتیب است که بر روی مجموعه $P(E)$ که بخشی از مجموعه E است تعریف شده است، حاکم خشید.

رابطه شمول انعکاسی است و مخالف ذاتی³ غیر انعکاسی است، می باشد. بنابراین، در نظریه مجموعه، یک مجموعه شامل خودش است اما متعلق به خودش نیست. با چنین احتیاط هایی، باطل نما راسل⁴ دیگر وجود نخواهد داشت. در واقع، این باطل نما برای یک مجموعه خاص است که توسط تمامی مجموعه هایی که شامل خودشان نیستند، تشکیل شده است. این باطل نما نتیجه این حقیقت است که این مجموعه می تواند شامل خودش باشد یا نباشد. این توسعه ها با دیگر مفاهیم اصل موضوعی زیرینلو- فرانکل⁵ مرتبط است. این اصل بهای زیادی به این نظریه می دهد. با وجود این که

² بر خلاف ریاضیات که بر پایه یک ساختار نحوی ضمنی (هنگامی که یک تعریف بیان می شود در قسمت های بعدی معلوم در نظر گرفته می شود) و بر اساس اجزای ضمنی است. برای مثال، ما تنها اعداد حقیقی را که فرموله می شود یا صریح هستند می شناسیم، اما بی نهایتی از اعداد نیز وجود دارد که هرگز صریح نخواهند بود. اشیاء ریاضی زیادی به صورت ضمنی توسط قضایای وجود، دارای حدود معین هستند اما ما نمی دانیم یا نمی توانیم همیشه این حدود را تعیین کنیم.

³ Cantor

⁴ Russell

⁵ Zerinelo- Fraenkel

این اصل تنها مفهوم اساسی نظریه مجموعه نیست اما امروزه بسیار استفاده می‌شود. این اصل در نهایت با اصول موضوعی مکمل دیگری از قبیل، اصل انتخاب و فرضیه پیوستار همراه می‌شود.

نظریه‌های مجموعه دیگری نیز وجود دارند مانند، نظریه انواع (وايت هدا^۱، راسل^۲)، و نظریه کلاس‌ها (وان نیومن^۳، گادل^۴). با وجود تفاوت‌های آنها، این نظریه‌ها امروزه ترجمه‌هایی همگرا از واقعیت ریاضی مشابهی هستند. فرضیه‌های اصل گذاری متعددی در جهات مختلفی توسعه داده شده‌اند و برخی از آنها فرم‌سازی شده‌اند. مثالی از این مورد علم‌الاجزاء^۵ است که یک نظریه منطقی فرم‌سازی شده توسط منطق‌دان استنیسلو لزیوسکی^۶ (۱۸۸۶-۱۹۳۹) است. این نظریه برای کار ما یک فرم پیشرفته‌تر و سودمندتر نسبت به نظریه مجموعه «استاندارد» محسوب نمی‌شود. برای مثال، یکی از مفاهیم اصلی الگوی پیچیدگی این است که کل مجموعه بیشتر از جمع اعضای آن است. در نظریه مجموعه همانند مریولوژی، این ادعا نادرست است. تعریف یک سامانه پیچیده نیازمند مفهومی غنی‌تر نسبت به یک مجموعه ساده که از عناصر (و بخش‌ها) تشکیل شده است، می‌باشد.

ما قصد داریم که این غنی سازی را در صورتی که مغایر با استفاده از نظریه مجموعه نباشد، فرم‌سازی کنیم. این ساختار هستی‌شناسی محدود به استفاده‌ای خاص از نظریه مجموعه نمی‌شود. تمامی ساختار جبر، هندسه، تارشناسی و آنالیزی که انسجام و زبان آنها وابسته به نظریه مجموعه است، در سطوح زیادی برای ما سوار خواهند بود. با این وجود، ما نمی‌خواهیم یک نظریه ریاضی فرم‌سازی شده توسط یک سری از فضاها را شرح دهیم. ما همچنین نمی‌خواهیم اصول جدیدی را شرح دهیم. ما تنها از زبان ریاضی برای تعریف ماهیت هستی‌شناسی و نمایش انسجام آن استفاده می‌کنیم. بنابراین، سطح دانش ریاضی استفاده شده ابتدایی باقی خواهد ماند.

به منظور تعریف این مرحله از ساخت هستی‌شناسی در حوزه جغرافیایی، ما از نیستی که با موضوعی سازی که توسط آنچه در جهان باقی مانده است تشکیل شده است، آغاز می‌کنیم و تنها موضوعی سازی و مختصات را نگه می‌داریم. این نیستی توسط هستی‌شناسی^۷ هندسی عاری از تمامی مواد و محتویات، تشکیل شده است. این فضا امکان ساخت اشکال هندسی را ایجاد می‌کند، البته بین آنها از طریق

^۱ Whitehead

^۲ Russell

^۳ von Neumann

^۴ Godel

^۵ mereology

^۶ Stanisław Leśniewski

^۷ این کلمه در یک روش مبهم اختیاری برای تداعی کردن ناحیه قانونی جغرافیا و همچنین برای نشان دادن اینکه ما در یک فضای فیزیکی قرار گرفتیم که به صورت ریاضی فرم‌سازی شده است، استفاده می‌شود.

مکان‌شناسی، به منظور ساخت اشیاء انتزاعی پیچیده‌تری را فراهم می‌کند. در این میان، ماهیت فضایی اشیاء تنها با مقدمه‌ای از مفهوم ماده و انرژی آشکار می‌شود. چگونه ماده می‌تواند در این فضای هندسی فرم‌سازی شود؟ آیا یک نقطه، یک خط و یا یک سطح زمانی که فضا مادی شود وجود خواهند داشت؟ ما در نهایت بررسی می‌کنیم که چگونه دانستن زمان به ما اجازه می‌دهد تا حقایق و رفتارها را بسازیم. برای مثال، زمان، اجازه تولد، رشد و مرگ هر موجود فیزیکی، زنده، اجتماعی یا خیالی را می‌دهد. همچنین ما را قادر می‌سازد تا عمق تاریخ و نامعلومی آینده را به تنوع واقعیت فضایی بیفزاییم. بنابراین، به نظر می‌رسد که سه‌گانه فضا- زمان- ماده اساس مفهوم اولیه‌ای است که ساخت هستی‌شناسی عامل- سازماندهی- رفتار (AOB) بر پایه آن است. این امر ثابت می‌کند که قوانین فیزیک تنها بر علوم زندگی انسان و جامعه اعمال نمی‌شوند. اگر هر سطحی از واقعیت قوانین خود را داشته باشد، آنها انسجام عمودی خود را حفظ می‌کنند که این نشان‌دهنده این امر است که هر سطح نمی‌تواند در تضاد با سطوح پایین‌تر به دست آمده باشد.

مفاهیم عامل و سازماندهی در قلب ساختار شیء جغرافیایی قرار دارند. آنها یک شیء جغرافیایی را به صورت دو جانبه تعریف می‌کنند که شامل یک یا بیشتر از یک غشاء انتزاعی می‌باشد؛ قسمت خارجی که به سمت چهار چرخ خارجی است، جایی است که با آن عمل می‌کند. این حوزه از یک طرف توسط یک بخش متنوع از اشیاء عامل از سطح مشابه که کمتر یا بیشتر توسعه یافته اما در عین حال دارای مفهومی مشابه است، تشکیل شده است. از طرف دیگر توسط یک سامانه محصورکننده¹ که تمامی این اشیاء در آن ادغام شده‌اند، تکمیل شده است. همچنین شامل یک طرف داخلی است که شیء را به صورت یک سازماندهی در جهت عمق² نشان می‌دهد. این دو طرف، تعامل اساسی را که عاملی هستند که یک سامانه را تشکیل می‌دهند، نمایش می‌دهد. این دو طرف، تعامل اساسی را که در آن ماهیت شیء فعال و در تکامل است، بیان می‌کنند. برخی «غیر فعال» گویند. این ویژگی‌ها اجازه یک همکاری ساختاری (یا حتی یک همکاری تکاملی) در سطح جهان داخلی و خارجی را می‌دهند. اگر هستی‌شناسی AOB از آغاز از کار AGR ژاک فربر³ (نماده کروه، نقش)، الهام گرفته بود، با دوگانگی عامل و سازماندهی را که این مفهوم خود مرجع و محیط‌های داخلی و خارجی که از آن مشتق می‌شوند ادغام می‌کند؛ متفاوت می‌بود. توجه اصلی جغرافیا با توجه به این ساختار از این حقیقت ناشی می‌شود که این ساختار دیدی سیستماتیک و چند سطحی را بیار می‌کند. علاوه بر این، به ما اجازه می‌دهد تا محدودیت‌های خارجی و داخلی مدل را شناسایی کنیم. بنابراین، ما اغلب

¹ englobing

² Jacques Ferber

می‌توانیم سه سطح از مدل‌سازی را شناسایی کنیم (اما تعداد این سطوح محدود نیست، یعنی ماکرو^۱، مزو^۲، میکرو^۳ و ...)

سطح ماکرو توسط پوشش سامانه جهانی (که مربوط به کل مدل است) محدود شده است و شامل بالاترین سطح از سازماندهی است. سطح اصلی مربوط به اشیاء سامانه (آن سطحی که شامل اشیائی است که ما مطالعه می‌کنیم) در سطح مزو قرار دارد. این اشیاء می‌توانند خودشان توسط اشیاء نهایی ساختار یافته باشند، بنابراین آنها نمی‌توانند به اشیاء اولیه بیشتری شکسته شوند. سطحی که از اشیاء نهایی تشکیل شده است را سطح «میکرو» یا «ویژه» می‌نامیم. اگر مشکل همچنان ادامه داشت ما همیشه می‌توانیم سطوح بیشتری را اضافه کنیم. این نمایش (شکل I-۱ را ببینید) برای یک ناظر منحصر به فرد (یا یک فرد مشاهده شده توسط مدل‌ساز) قابل درک است و می‌تواند در سطح مزو گروه‌ها، از دیگر افراد این سطح را ببیند و از داخل نیز، گروه بندی اجزای داخلی سطح میکرو را که در رابطه با سامانه‌ای که در آن تکامل می‌یابد هستند (در سطح ماکرو)، «احساس کند».

علاوه بر این، این مدل فرم‌سازی که ما استفاده می‌کنیم، از نظر ریاضی و اطلاعاتی در تضاد نیستند اما مکمل‌اند و می‌توانند بطور متقابل سودمند باشند. همان‌طور که در جغرافیا مرسوم است، روش ما به صورت یک شیء یا مفهوم به قالب یک توصیف ارائه می‌شود. سپس آن را به صورت ریاضی فرم‌سازی می‌کنیم تا دریابیم که چگونه می‌تواند به شکل فرم‌سازی‌های مفهومی، ساختاری یا الگوریتمی علوم رایانه‌ای، ترجمه شود.

شکل I-۱ رابطه بین فردی، جمعی، داخلی و خارجی

علائم استفاده شده

^۱ macro

^۲ meso

^۳ micro

ما به طور مداوم از دو روش فرمول استفاده می‌کنیم: ریاضی و الگوریتم. این دو روش مشابه با قراردادهای مختلفی هستند بنابراین، دانستن تفاوت این دو روش بسته به زمینه، خالی از لطف نیست. زبان ریاضی به طور کلی از یک نماد (به‌طور معمول یک حرف)، استفاده می‌کند که گاهی اوقات همراه با یک اندیس برای نمایش یک ماهیت به عنوان یک متغیر، یک عنصر، یک مجموعه، یک تابع، یک مجهول و ... می‌باشد. زمانی که ما دو حرف را که اعداد را نمایش می‌دهند مرتبط می‌کنیم، اغلب به این معنی است که آنها را ضرب کرده‌ایم. در مقابل، در علوم رایانه‌ای، با توجه به این که تعداد نمادهای یک برنامه یا الگوریتم می‌تواند زیاد باشد، ما یک ماهیت را توسط یک اسم به نسبت صریح با استفاده از تعداد زیادی حرف، نمایش می‌دهیم. فرمولی مشابه یا مجموعه‌ای از محاسبات می‌تواند به دو صورت نوشته شود و نمادهای مشابه می‌توانند معانی متفاوتی داشته باشند:

- در زبان ریاضی، نمادها به شکل مورب نوشته می‌شوند تا از زبان‌های رایج دیگر متمایز شوند. عملیات ضرب ضمنی است (یا به ندرت با یک نقطه نشان داده می‌شود). عبارت برابری $a=b$ یک ویژگی ریاضی را نشان می‌دهد و به این معنی است که a و b دو راه برای نشان دادن یک مقدار مشابه یا عنصر مشابهی از یک مجموعه هستند. ما نمادهای خاصی برای انجام عملیات استفاده می‌کنیم: جمع، ادغام، خط فراکسیون، ریشه مربع و ...).
- بنابراین،

$$y = y_{min} + j$$

عدد y برابر کمینه y به اضافه ضرب اعداد j و y_{min} است.

$$\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

نشان می‌دهد که عدد x بار (میانگین را در آثار نشان می‌دهد)، برابر با معکوس n ضرب در جمع x_i ها است و اندیس i از ۱ تا n متغیر است و باعث می‌شود جمع x_i را را تقسیم بر n کنیم:

$$\bar{x} = \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_i + \dots + x_n}{n}$$

- در زبان الگوریتم ما از فونت «ماشین تحریر» استفاده می‌کنیم و اغلب در روشی ترکیبی که نزدیک به زبان پاسکال است، استفاده می‌کنیم. ضرب توسط یک ستاره نشان داده می‌شود. نماد برابری «=» دیگر همان معنایی که در ریاضیات داشت را ندارد. در این‌جا برابری یک عملیات منطقی است که نتیجه «درست» را در صورتی که اعضای راست و چپ مقدار یا کیفیت مشابهی را نشان دهند، می‌دهد؛ در غیر این صورت نتیجه «نادرست» را می‌دهد. ما نباید نماد برابری را با تخصیص اشتباه بگیریم، توجه داشته باشید که در زبان پاسکال به صورت «:=» یا گاهی اوقات در زبان الگوریتمی، توسط یک پیکان «←» نمایش داده می‌شود. عبارات $a := b+c$ یا $a \leftarrow b+c$ به این معنی است که ما مقداری در فایل‌های حافظه به نام b و c را خواندیم و از جمع $b+c$ استفاده کردیم و نتیجه را در فایل حافظه «a» نوشتیم.

(یا ذخیره کردیم). در الگوریتم، از نمادهای خاص استفاده نمی‌کنیم (یونانی و ...)، ما تنها از نمادهای صفحه کلید استفاده می‌کنیم. ماهیت‌ها اغلب توسط زنجیره‌ای از تعداد زیادی از کاراکترها نام‌گذاری می‌شوند. یک نقطه، جدا کننده‌ای بین یک ماهیت پیچیده (یک شیء) و یک جزء از این ماهیت (یک ویژگی، دسته یا روش) را نشان می‌دهد.

- برای مثال، دو فرمول بعدی می‌توانند به این صورت نوشته شوند:

$$y := \text{DTM.yMin} + j * \text{DTM.PasY}$$

«yMin» و «PasY» فیلدهای (ویژگی‌های) شیء «DTM» هستند ما هم چنین می‌توانیم شکل الگوریتمی از نوشتن داشته باشیم مانند مثال بعدی که میانگین مقادیری که در جدول X قرار دارند را محاسبه می‌کند.

```
AveX := 0 ;
```

```
for i := 1 to n do
```

```
AveX := AveX + X[i]
```

```
end ;
```

```
AveX := AveX / n
```